

בעניין:

אבישי גרינצייג

באמצעות ב"כ עוה"ד צביקה מצקין
מרחוב אחדות העבודה 1 גבעתיים 5320403
טל': 054-5717219; פקס: 077-4447852

התובע

- נ ג ד -

אליה (אלי) ציפורי

מרחוב רימלט אלימלך 14 רמת-גן

הנתבע

מהות התביעה: לשון הרע, הגנת הפרטיות

סכום התביעה: 1 מיליון ש"ח

כתב תביעה

התובע, מר אבישי גרינצייג, מתכבד בזאת להגיש לבית המשפט הנכבד את כתב תביעתו כנגד הנתבע, מר אליה (אלי) ציפורי.

בית המשפט הנכבד יתבקש לקבל את התביעה וליתן בידי התובע את הסעדים המפורטים להלן.

בית המשפט הנכבד יתבקש לחייב את הנתבע בהוצאות התובע ובשכר טרחת עורך דינו וכן להורות לנתבע לשאת בתשלום אגרת המשפט ששולמה על ידי התובע.

ההדגשות בציטוטים שלהלן הוספו אלא אם צוין מפורשות אחרת.

מצורף לכתב תביעה זה רצף הביטויים המשמיעים והמבזים שפרסם הנתבע כלפי התובע בפייסבוק, באינסטגרם ובטוויטר.

א. פתח דבר ועיקרו – הנתבע מבזה משפיל ומגדף את הנתבע במטרה לפגוע בו ובמטה לחמו

1. התביעה הוגשה בגין **מסע הכפשה אובססיבי** שמבצע הנתבע כנגד התובע ברשתות החברתיות. מסע השפלות ולעג שאינו נגמר, שאין בו **מגבלות** של התנהגות אנושית מקובלת ואין בו קולגיאליות

מינימאלית בין שני עיתונאים מכובדים. הנתבע שם לו את התובע כמטרה לקללות, גידופים והשמצות, ללא כל קשר עם פרסומי התובע וללא קשר עם התנהלותו.

2. כמפורט בתביעה, פרסומי הדיבה מטעם הנתבע חוזרים על עצמם שוב ושוב, בצורה אובססיבית. שקר אחר שקר, קללה אחר קללה, באופן שלא ניתן לקבלם, אשר מקורם ככל הנראה בשל כך שהתובע מועסק בעיתון "גלובס", ממנו פוטר הנתבע.

3. על מנת לסבר את האוזן, הנתבע תקף ברשת הטוויטר את התובע למעלה מ-160 פעמים, בתוך פחות מ-4 חודשים. זאת לבד מעשרות רבות של פרסומים דיבתיים נוספים, לאורך 5 חודשים ברשת הפייסבוק ואף ברשת האינסטגרם.

4. הנתבע לא חדל מפרסומיו הבריוניים המבזים והמשפילים, אלא המשיך בדרכו הקלוקלת אף לאחר התראתו של התובע בפניו כי יגיש נגדו תביעה אם לא יחדל מהתנהלותו. בקשתו של התובע מהנתבע לנהל שיח ענייני לא נעתרה ובתגובה הנתבע שלח את התובע להגיש תביעה. בנסיבות אלה, לא נותרה לתובע ברירה אלא לפנות לבית המשפט הנכבד בתביעה לפיצוי ולהסרת הפרסומים המכפישים ומניעת הפצתם.

ב. הצדדים

5. התובע הוא כתב משפטי של העיתון "גלובס".

6. הנתבע משמש כיום ככותב טור בעיתון "מעריב סוף-השבוע" ומגיש תכנית ברדיו "גלי ישראל", בעברו שימש גם כסגן העורך והעורך בפועל של עיתון "גלובס" עד שפוטר ממקום עבודתו זה בחודש ספטמבר 2019.

7. התובע והנתבע מחזיקים בחשבונות ברשתות חברתיות כגון Facebook, Instagram ו-Twitter. לנתבע למעלה מ-7,000 עוקבים ברשת הטוויטר; למעלה מ-40,000 חברים ועוקבים ברשת הפייסבוק, וכן למעלה מ-400 עוקבים ברשת האינסטגרם.

8. הנתבע פועל ללא הרף, מזו תקופה ממושכת, לביזוי, השפלתו, העלבתו ופגיעה בשמו הטוב של התובע במסגרת פרסומיו ברשתות החברתיות, תוך הטלת דופי בלתי מבוסס ביושרה המקצועית של התובע כעיתונאי, ובמטרה לפגוע במהימנותו של התובע כעיתונאי, תוך ניסיון לקעקע את מעמדו של התובע בענף העיתונאי ובמקור פרנסתו.

9. נפרט עתה את אותן התבטאויות פוגעניות ומבזות (או לפחות את חלקן שכן קצרה היריעה מלהכיל את ההשמצות הרבות, עד אינספור של הנתבע כלפי התובע). לאחר מכן נעבור לסקירת העילות המשפטיות והנזק שגורם הנתבע לתובע בהתנהלותו שלוחת הרסן ופרסומיו ההרסניים, מלאי הארס והשנאה.

ג. הפרסומים הפוגעניים והמשפילים מטעם הנתבע בעניינו של התובע ברשתות החברתיות

10. הנתבע משתלח בתובע במסגרת מסע ההכפשה בלשון ארסית, באופן אובססיבי ומחוסר כל רסן תוך שימוש בהעלבות מבזות ומשפילות כלפי התובע, והוא מסרב לפניית חוזרות של התובע לנהל דיון ענייני ונטול השמצות.

11. קצרה היריעה מלפרט את כל התבטאויותיו של הנתבע העולות כדי לשון הרע, ועל מנת שלא להכביד על בית המשפט הנכבד, נפרט אחדות מביניהן, על מנת שנוכל להמחיש את יסודות עוולת לשון הרע שהתגבשו במהלך התבטאויותיו השערורייתיות של הנתבע כלפי התובע.

12. כך, ביום 6.10.2020 העלה הנתבע בטוויטר, באינסטגרם ובפייסבוק פרסום בו האשים את הנתבע כי יש בו "רק רוע ורשעות צרופים" וטען שהנתבע הוא "לא אנושי", וכי אין בו "טיפת הגינות ויושרה", בזו הלשון:

"לפני שנה וחצי פרסמתי ב'גלובס' ניתוח שקבע שכל פרשת תיק המניות של נתניהו הייתה בלוף והמצאה של התקשורת, כפי שהסתבר היום. אם לנעמה סיקולר (עורכת גלובס) ולחן מענית ואבישי גרינצייג (שני משרתי ועבדי מנדלבליט) היתה טיפת הגינות ויושרה הם היו מעלים אותו היום להוכחת צדקתי.

אבל אין בהם טיפת הגינות ויושרה, יש בהם רק רוע ורשעות צרופים ויכולת לא אנושית לטנף, לגדף להשמיץ אותי מאחורי הקלעים".

13. ברור לחלוטין כי מדובר בביטוי ארסי ומשולח רסן, שאין בו ביקורת עניינית. התובע הינו כתב משפטי בגלובס, מאז ספטמבר 2019, והטור המדובר של הנתבע נכתב טרם הגעתו של התובע לגלובס, וכי אין זה מתפקידו של התובע להעלות טורי דעה (לרבות של הנתבע) מן הארכיון של גלובס. למען הגילוי המלא, יצוין כי התובע לא קרא מעולם את הטור המדובר.

14. כך, למשל, התבטא הנתבע בחשבון הטוויטר שלו ביום 29.8.2020 תוך שהוא מעליב ומבזה את התובע ומכנה אותו "ילדון אומלל" ו-"אידיוט":

"שוב, לגופו של דיון, אם עדיין לא הפנמת: אתה ילדון אומלל, אידיוט שימושי של מנדלבליט ואלונה שבלונה בר און. האמת הכואבת מוציאה אותך מדעתך ולעולם לא תגיע להישגיי ולרמת היושרה וההגינות שלי".

15. "אלונה שבלונה" אליה מתייחס הנתבע היא המו"לית של עיתון גלובס בו מועסק התובע ובו הועסק הנתבע עד לפיטוריו מהעיתון בשנת 2019. "מנדלבליט" אליו מתייחס הנתבע הוא היועץ המשפטי לממשלה, מר אביחי מנדלבליט.

16. שימוש בביטויים כגון "אידיוט" שנועדו להשפיל את התובע בציבור הרחב, על גבי פלטפורמות חברתיות רחבות תפוצה, תוך ביזויו של התובע, היא אינה דרך מקובלת בשום פנים ואופן ולא ניתן להשלים עמה.

17. לא רק שהנתבע ממשיך לעשות שימוש מבזה במונח "ילדון" אלא שהוא מנסה להדביק תווית של "חנפן" לתובע, כתכונת אופי שלילית, על מנת להטיל ספק ביושרותו המקצועית ולציירו כמי שהוא חסר עמוד שדרה מקצועי. ביקורת המפורסמת בפומבי צריכה לשמור על גבולות גזרה נורמטיביים ללא שימוש בכינויי גנאי מבזים ומשפילים.

18. על השילוב של המונחים "ילדון" ו-"חנפן" חזר הנתבע במטרה לבזות ולהשפיל את התובע גם בציוץ נוסף בחשבון הטוויטר שלו מיום 6.9.2020:

"הפרקליטות, מנדלבלט וליאת בן ארי, משקרים בלי הפסקה לבית המשפט, אבל מה שמעניין את השופר זה חאן אל אחמר. אין ספק, לילדון יש פרופורציות בחיים. שמתם לב איך השופר התחבר לחונטת השמאל, הכוללת את כל כתבלבלי החצר של רביב דרוקר? טוב, גרינצייג רוצה להתקדם בחיים. בחנפנות לחונטה התשקורתית".

19. כאשר מכנים עיתונאים בתיאור "שופר" מדובר בתיאור גנאי שנועד להטיל דופי במהימנות ומשקל הדיווח שלהם, באמצעות הדבקת תדמית של מי שאינם מדווחים מנקודת מבט עיתונאית-מקצועית, אלא משמשים כלי בידי אחרים. הנתבע באמצעות הכתמת שמו של התובע כ"שופר" מבקש לקעקע את מעמדו העיתונאי, תוך ביזוי והשפלתו.

20. בביטויים משפילים ומבזים דומים עשה שימוש הנתבע גם ב"ציוץ" נוסף בחשבון הטוויטר שלו באותו יום בשעה מאוחרת יותר, תוך שבנוסף לכינויים משפילים אלה הוסיף תכונות תואר לתובע וכינה אותו "עצלן" ו-"גזען" תוך שהוא שם את תפקידו של התובע – כתב – במרכאות על מנת ללעוג לתובע:

"אבישי גרינצייג גם לא מבין בקורונה. לו פתח לוחות הפטירות של הלמ"ס היה מגלה שאין בישראל תמותה עודפת. גרינצייג מוכיח שוב ושוב שהוא אידיוט שימושי של מנדלבלט (ותכונות בונוס - עצלן, גזען וטהרף) ושל אלונה שבלונה בר און. האיש "כתב" בעיתון כלכלי שלא מסוגל לפתוח דוחות, רק להקריא מדף מסרים".

21. גם בציוץ מיום 6.10.20 כינה הנתבע את התובע "גזען", זאת על רקע שאלה תמימה של התובע ביחס לשאלה שהופנתה אל התובע על ידי העיתונאי ינון מגל, שציין בטוויטר "כמה אתה ציוני דתי אשכנזי מאפס ועד קלמן?":

"אבישי גרינצייג

למה טענה עניינית שלי מקבלת תגובה כל כך לא עניינית וגזענית כזו.

חבל מאוד.

בתגובה צייץ הנתבע כך:

"אלי ציפורי

א. כי אתה גזען

..".

22. הנתבע כדרכו המוגזמת והפרועה, טוען כי התובע "עובד על אוטומט בגזענות", כך למשל ציוץ של הנתבע בטוויטר מיום 4.10.2020:

"לא גרינצייג, אתה עובד על אוטומט בגזענות. אלמנט פסיכולוגי: להביא דרך אחרים את מה שאתה חושב. טריק פסול ומגונה, כבר לא עובד, כתבת כבר ידיעה על בקשות נתניהו ואלוביץ'".

23. ודוק, אין זו הפעם הראשונה ולא הפעם האחרונה בה כינה הנתבע את התובע גזען. כך כתב הנתבע תוך שהוא משתמש בתיאור "גזען מכוער" ביחס לתובע ומוסיף לו שמות גנאי וגידופים נוספים, כאשר הוא מכנה באופן משפיל ומבזה את הנתבע בכינוי "בולשביק", "פריבילג", ומיטיב לקנח בכינויו של התובע "חסר כישרון", אחרי שכינה פעיל חברתי-פוליטי וקצין בכיר בדימוס בשם התואר "מטונף":

"שמתם לב שכל 'כתבי' המשפט בשירות ובעבודות מנדלבלית לא גינו בצורה נחרצת וברורה את דבריו של הגזען המטונף אמיר השכל? מאביעד גרינצייג דרך אבישי גליקמן (שיבוש מכוון) וברוך קרא. הם שילוב קטלני של בולשביקים סותמי פיות. פריבילגים חסרי כישרון וגזענים מכוערים שעסוקים בנעים בגב האחד לשני".

24. אף בציוץ בטוויטר מיום 1.10.2020 כינה הנתבע את התובע "גזען מכוער", בציינו כך:

"שיטת גרינצייג-קלמן:

א. כל מי שמתעמת איתו 'מגדף'

ב. כל מי שמתעמת איתו 'מקשקש'

ג. רק הוא (וקלמן) צודקים.

ד. א+ב+ג הם הסחת דעת כדי לנסות להסתיר את האמת הכואבת והמצערת: שניהם גזענים מכוערים".

25. כלומר, מבחינתו של הנתבע - "האמת" של הנתבע – היא שהתובע הוא "גזען מכוער", בבחינת אמת דיברתי. אם זו "האמת דיברתי" של הנתבע יתכבד ויוכיח אותה כחלק מהגנותיו כי התובע הוא גזען. ויודגש, התובע מכבד את כל קהל ישראל בלי יוצא מן הכלל וללא קשר לדת, גזע ומוצא. כפי שנראה מיד דווקא הנתבע בביטוייו כלפי התובע משקף את עמדותיו הגזעניות כלפי ציבור הציונות הדתית.

26. גם בציוץ של הנתבע מיום 4.10.2020 בטוויטר כינה את התובע "גזען מכוער", שעה שהנתבע נקט בגזענות קשה כלפי התובע כשטען לגבי מוצאו ודתו, כי סרוגים פריבילגים נוקטים בשיטה מלוכלכת:

"משטרה של אוחנה: אתה גזען דוחה ומכוער, בשירותם של מנדלבלית ובנט. עם סיסמאות גזעניות ששותלים לך בפה רק כדי ללכלך על מישהו שאתה רק יכול לחלום להגיע לערכיו וליושרתו. אבל זו השיטה המלוכלכת שלכם, של ה"סרוגים" הפריבילגים שחושבים שהם באולימפוס כדי להטיף לכולם. לכו, אתם, אתה וליבסקינד".

27. כפי שנראה להלן אין זו הפעם היחידה בה מבזה ומשפיל הנתבע את התובע על רקע מוצאו ודתו כמי שמשתייך לציונות הדתית, ובכך חצה הנתבע כל גבול.

28. סוג נוסף של ביטויים המוציאים דיבתו של התובע בהם נוהג הנתבע לעשות שימוש הוא הצגתו של התובע כחסר יושרה מקצועית באמצעות כינויו "עבד נרצע של מנדלבלית" ו-"פודל". ביטויים אלה מעבר להיות משפילים, מעליבים ומבזים שלא לצורך, נועדו מבחינתו של הנתבע להכתים את המוניטין המקצועי של התובע ובכך לפגוע במטה לחמו ובעיסוקו.

29. יצוין כי התובע מסקר את מערכת המשפט בהגינות וביושרה. בניגוד לטענותיו המופרכות של הנתבע, התובע מפרסם לעיתים תכופות כתבות וטורי דעה המבקרים את מושאי הסיקור שלו, ואף היועץ המשפטי לממשלה ופרקליטות המדינה זכו לביקורות לא מעטות מפרי עטו של התובע.

30. הנתבע חזר כמה פעמים על האשמתו המופרכת כי התובע הוא לא פחות מקבלן משנה של ארגון פשיעה (פרקליטות המדינה), המסייע בשירותי חיסול:

"זו 'הרמה' של דובר משרד המשפטים משה כהן, שמרוויח עשרות אלפי שקלים על חשבוננו ובמקום לשרת את הציבור הוא משרת ארגון פשע של עבריינים כמו מנדלבלית, שי ניצן וליאת בן ארי.

במסגרת השירות הוא מספק שירותי חיסול חשבונות לכל מי שלא מיישר קו עם ארגון הפשע המאפיוזי, מפיץ שקרים על עיתונאים 'סוררים' באמצעות קבלני המשנה שלו בעיתון הארץ, ערוץ 13 וגלובס (גרינצייג וחן מענית) והיה שותף לניהול קמפיין שהוביל לפיטורי מגלובס".

31. לטענת הנתבע, התובע הוא לא רק חיית מחמד מסוג "פודל" אלא גם על אותו משקל התובע הוא "ימני מחמד" שהוא "עיתונאי פח" המספק "שירותי חיסול". כך באחת מתגובותיו של הנתבע לפוסט שפרסם בפייסבוק, ציין את הדברים הבאים:

"עדכון ערב לתפוקות העלובות ומעלליו של אבישי גרינצייג, ימני המחמד של 'גלובס' והפודל של מנדלבלית ואילת שקד..."

זה בדיוק עיתונאי הפח של הדור הצעיר: מה שחשוב להם זה כמה לייקים הם יקבלו מחבריהם בברנז'ה השמאלנית ברשתות החברתיות, כמה "מגניבים" הם ייראו בעיניהם ובעיני אתר "סרוגים", אתר הבית של חבורת ה"סרוגים".

עבודה עיתונאית? הס מלהזכיר. בין לבין גרינצייג מייחל לאיזה טלפון גואל ממנדלבלית או מהפרקליטות שיזרוק לפודל איזה עצם או פירור, כדי להמשיך להחזיק את הפודל מרוצה – שחלילה וחס לא ימתח ביקורת על ירום הודו, העבריין לכאורה מנדלבלית. שחלילה וחס לא יעלה כמה שאלות קשות, אלא רק ימתח ביקורת על אלו שמעלים שאלות קשות. לא רק פודל, אלא גם קבלן חיסולים".

32. גם בציף נוסף של הנתבע מיום 29.8.2020 עשה שימוש במילת הגנאי "פודל" כלפי התובע תוך שניסה לציירו כ"משרתו" של היועץ המשפטי לממשלה, אביחי מנדלבלית על מנת לקעקע את יושרתו המקצועית:

"גרינצייג הפודל זכה השבת לחיבוקי מהחונטה לאחר ששירת שוב את מנדלבלויט. החונטה מחבבת את ימני המחמד שכמה להתקבל אליה. המחבקים: נתי-קקי טוקר ושוקי טאוסגי (שניים שהמילון האנושי לא יצליח למצוא להם תארים מתאימים – הם לא בני אדם), איתי רוס, כתבלבו של דרוקר, בן כספית ואביעד גליקמן. הללויה!

33. הנתבע מצייר את התובע כמי שפועל באופן בלתי מקצועי בדיווחיו העיתונאיים על רקע השקפות פוליטיות שהנתבע מייחס לתובע. בהתאם לביטויים אלה, לשיטת הנתבע התובע הוא "חייל" של בנט ושקד ונאמנות נטענת זו של התובע היא המכתיבה את תוכן דיווחיו:

"אלי ציפורי

כל הכבוד, באמת כל הכבוד, ישי! כפיים! עוד ימני מחמד בגלי צה"ל כמו שאבישי גרינצייג בגלובס, חיילים נאמנים של בנט ושקד".

34. ויודגש, כי עבודתו של התובע נעשית באופן מקצועי וישר דרך. השקפותיו הפוליטיות, תהנה באשר תהנה, אינן מכתיבות את אופן ביצוע עבודתו העיתונאית המבוססת על יושרה מקצועית ולא על השקפות פוליטיות. ודוק, הנתבע משמיץ את התובע ומכתים את יושרתו המקצועית, תוך השפלתו של התובע בתיאורי גנאי, כאשר הוא קובע כי התובע מדווח על פי נאמנות פוליטית ולא על פי עקרונות מקצועיים.

35. והרי אין זה פלא כי הנתבע מכנה את התובע "חייל" של בנט ושקד, מושג ידוע בשפת העולם התחתון, כאשר המילה "חייל" מבקשת לתאר חבר בארגון פשיעה. באותה הדרך, הנתבע טוען מפורשות כי לשיטתו התובע מספק שירותי חיסול במסגרת חברותו במאפיה, כפי שהפליג בתיאוריו בעוד אחד מבין הפוסטים המשמיצים שפרסם בפייסבוק:

"גרינצייג הרי הובא ל"גלובס", לטענת אלונה-שבלונה בר און ונעמה הלא-נעימה סיקולר, כגורם "מאזן", אבל בפועל הוא יותר גרוע מחן מענית, עוד עבד נרצע של הפרקליטות. קיבלנו 2 עבדים נרצעים של הפרקליטות שנשלחים למשימות חיסול ע"י מנדלבלויט. הפעם זה דן אלדד, שברגע שחשף את השחיתות של מנדלבלויט, הודח מתפקידו ועבר רצח אופי מכוער שגרינצייג היה שותף מלא לו. איזו מאפיה!"

36. לשיטתו של הנתבע, התובע הוא לא רק "פודל" של מנדלבלויט אלא גם של העיתונאי קלמן ליבסקינד, שנהוג לבקר את הנתבע לרבות בגין דרכו המשתלחת, אף כלפי התובע. כך, למשל, בפרסום של הנתבע בפייסבוק, באינסטגרם ובטוויטר מיום 18.10.2020 כינה את התובע "פודל של ליבסקינד":

"תמונה ששווה אלף מילים: בני הזוג מנדלבלויט, אפי נוה ואילת שקד בתחילת 2018 במסעדה

לידיעת קלמן הפודל שלו אבישי גרינצייג, חסידיהם של בנט ושקד: 4 שנים כיהנה שקד כשרת המשפטים ורק טיפחה את כוחם של מנדלבלויט וניצן תוך טיפוח יחסי החברות עם מנדלבלויט. זו הסיבה לשתיקתה הרועמת והמביכה לרחק חשיפת שפתו העבריינית, שפת המניאק, של מנדלבלויט עם נוה".

37. לשיטת הנתבע, התובע הוא לא רק פודל ומחסל אלא גם "שרלטון" ו-"צבוע" ש"לא עשה כלום בעיתונות", כפי שטרח להדגיש ב-7.6.20 בפני התובע כשזה הביע תמיהתו בפייסבוק למה הוא רודף אותו באופן אובססיבי:

" אבישי גרינציג

"בן אדם בן 58, עם רקע של עשרות שנים של כתיבה ועריכה - מחליט להשחית את זמנו על עיתונאי צעיר ולנתח "לעומק" כל ציוץ שלו במגמתיות מטורללת. מה הסיפור שלך?

אלי ציפורי

לחשוף את הצביעות והשרלטנות של אנשים מסוגך, שלא עשו כלום בעיתונות, אבל בשביל להיות ימניים מחמד, מוכנים לעבור כל רף של אתיקה וגם רף פלילי. תמסור ד"ש חמה למנדלבלית - אמשיך לעדכן פה על מעלליך".

38. התובע הוא עיתונאי ישר דרך שמבצע את עבודתו בהתאם לסטנדרטים מקצועיים גבוהים וזוכה להערכה רבה. התובע אינו משרתו של אף אחד ולא 'פודל' של מאן דהוא, ובוודאי שלא הייתה כל הצדקה לשימוש בביטויים פוגעניים ועולבים אלה מצד הנתבע המייחסים לתובע תכונות של כלבלב או חיית מחמד אחרת.

39. ביטויים כגון "עבד נרצע" אינם יכולים להיחשב כשיח לגיטימי בין עיתונאיים, אך הנתבע כמי שאחז בו דיבוק, יום אחרי יום ולעיתים חמש ושש פעמים ביום, עולב ומשפיל את התובע ברבים ובפומבי, תוך שהוא ממשיך לציירו כ"דוברו" של מנדלבלית (היועץ המשפטי לממשלה) ו"עבדו הנרצע". כך, למשל, צייץ הנתבע בחשבון הטוויטר שלו ביום 13.9.2020 תוך שהוא מצייר את התובע כ"עבד נרצע" וכמי שפעל "לכסתח" את היועץ המשפטי לממשלה. הפעם הוסיף הנתבע כי התובע הוא אף עבדו הנרצע של שי ניצן:

"מעלליו של אבישי גרינציג, העבד הנרצע של מנדלבלית ושי ניצן. א. מתעלם מהעתירה של כנרת בראשי על העבירות של אדונו מנדלבלית ומסתיר פשע. ב. הואיל *לציץ* על בקשת פרקליטי אלוביץ' רק אחרי שהערתיו לו. ג. מנדלבלית ניצן כיסתחו את אלשיך בפרשת רוני ריטמן. ד. גרינציג מכסתח את מנדלבלית העבריין".

40. כך גם צייץ הנתבע כלפי התובע בחשבון הטוויטר שלו בציוץ נוסף מיום 13.9.20 בדרכו המשתלחת וחסרת המעצורים, חרף עשרות שנות נסיונו כעיתונאי:

"שי ניצן והנסחט שלו מנדלבלית מכסתחים על רוני אלשיך לאחר איומיו על מח"ש (אני מומחה בפירוק גורמים עוינים!) לפי תצהירו של סגן ראש מח"ש משה סעדה. ומי מגן על ניצן ומנדלבלית? אביעד גרינציג ואבישי גליקמן (זו לא טעות), שני עבדיו הנרצעים של מנדלבלית העבריין שניסה להשמיד ראיות".

41. בקו מכפיש זה לפיו התובע עושה כ"מצוות" בעליו – היועץ המשפטי לממשלה מר אביחי מנדלבלט – על מנת לייחס לתובע היעדר עמדה עיתונאית עצמאית ולציירו באופן מכפיש ומבזה כ"עבד" של היועץ המשפטי לממשלה, צייץ הנתבע ביום 8.9.2020 כד :

"אבישי גרינצייג, כצפוי, מגן על אדונו מנדלבלט ועל הקשר לתיקי נתניהו. כאילו מנדלבלט לא היה ראש המערכת בעת שהסיפור התרחש וכאילו הוא לא נושא בשני התפקידים בעת חשיפת הסיפור וכאילו הוא לא אחראי להודעות השקריות של משרד המשפטים. יש לו סמכות בלי אחריות. העיקר שיש לו דוברים נאמנים בתשקורת".

42. גם בציץ מיום 13.9.2020 כינה הנתבע את התובע "עבד נרצע" של "אדוניו", היועץ המשפטי לממשלה, מר אביחי מנדלבלט :

"העבד הנרצע של מנדלבלט אבישי גרינצייג לפני זמן מה: 'לא מתרגש מההחייאה האינטרסנטית של תיק מנדלבלט-אשכנזי (שהוא ממשיך לקרוא לה בשקר פרשת הרפז), הפרקליטות והמשטרה בדקה לעומק'. באמת? הרי קראת התמלילים שנחשפת בשקיקה ובלעת את לשונך. אתה יודע את האמת, אז למה אתה ממשיך לשקר עבור אדונך?'".

43. גם אחרי שבית המשפט העליון דחה את העתירה הנוגעת לפרשה שבבסיס ציוציו של הנתבע בפייסבוק ובטוויטר, ביום 17.9.2020 הוא המשיך לטעון שהתובע הוא "לא עיתונאי אלא משרתו של עבריין", כפי שהוא טוען ששופטי בית המשפט העליון מגנים על היועץ המשפטי לממשלה מפני חשיפת עבירות שביצע. בכך ניתן להבין את מידת מהימנות אמירותיו של הנתבע וחוסר ביסוס מינימאלי לאמירותיו המבזות :

"תיראו מופתעים: העליון דחה עתירת כנרת בראשי בנימוק עיקרי שהיא "כוללנית" למרות שהיא כללה תמלילים מאוד נקודתיים. בכך מגן העליון על העבירות של מנדלבלט ואשכנזי. עצוב לראות את אביעד גרינצייג ואבישי גליקמן צוהלים ומוכיחים שוב שהם לא עיתונאים אלא משרתיו של עבריין. המאבק כמובן יימשך.

44. יובהר כי התובע לא צהל, לא שמח ולא הביע כל דעה לגופו של עניין על דחיית העתירה של כנרת בראשי אלא סיקר את פסק הדין בצורה עניינית.

45. בקו משפיל ומבזה זה המשיך לצעוד הנתבע תוך שהוא מגדיל לעשות ומכנה את התובע "מלחך פנכה" של היועץ המשפטי לממשלה :

"כמה שאתה מתאמץ לשרת ולהצדיק את אדונך העבריין מנדלבלט שעושה סיבוב הופעות תקשורת בשביל להלך אימים. אלוף התדרוכים יעשה הכל בשביל מלחמת ההירדות שלו, כשהוא מצויד ומגובה בעבדים נרצעים כמוך. זה האיש שהדליף מחקירות, שיבש הליכי חקירה ואסף סביבו מלחכי פנכה - בדיוק כמו בעבודת אלילים".

46. לשיטתו של הנתבע, התובע אינו רק מלחך פינכה של מנדלבלט אלא גם של העיתונאי קלמן ליבסקינד. כך, למשל, ציין בפוסט בפייסבוק מיום 26.9.2020 :

"קלמן ליבסקינד – הגיע הזמן ללמוד מתחקירן רציני – יואב יצחק – העיתונאי והתחקירן מס' 1 בישראל, היחסרון' היחיד של יצחק שהוא צנוע, שהוא לא רודף פרסום אובססיבי כמוך וכמו רביב דרוקר ואין לו להקה של מלחכי פנכה כמו אביעד גרינציג ואבישי גליקמן (שיבוש מכוון).

47. גם ביום 29.9.2020 צייץ הנתבע בטוויטר תוך שהוא מכנה את התובע "כתבלב חצר" על משקל "כלבלב חצר", על מנת לייחס לנתבע תכונות של חיית מחמד ואף בהיקש למושג "ליצן חצר", על מנת ללעוג לתובע, להשפילו ולבזותו ברבים:

"תקשיב, אבישי יקר: לקרוא לך "כתבלב חצר" זה לא שם גנאי, אלא תיאור נאמן למציאות. אגב, ליבסקינד יקירך, אותו אתה משרת, קרא לטיפוסים מהסוג שלך "עבדים נרצעים". מה דעתך על זה?".

48. דהיינו, לא מדובר באלגוריה או שם תואר בו משתמש הנתבע כלפי התובע, שגם זה חמור, אלא לשיטתו של הנתבע מדובר בתיאור עובדתי לפיו התובע הוא כלב, וליתר דיוק כלבלב חצר, פודל, חיית מחמד המשעשעת את מגדליה.

49. ויודגש, השימוש שעושה התובע במילה "כתבלבו" הוא על משקל "כלבלבו", תוך שהוא מבקש לייחס לתובע תכונות של חיית מחמד כנועה ומאולפת, כמו שכתב בציוציו "ימני מחמד" ואף מבקש לכנות את התובע "כלב".

50. זאת גם ניתן ללמוד מציוץ שהעלה הנתבע בטוויטר מיום 28.9.2020 בו ציטט משפט בערבית שמשמעותו "כל כלב בא יומו", גידוף בשפה הערבית המכנה את מושאו כ"כלב", תוך שהסביר כי כמה מבין הקולגות שלו, כמו התובע, זכאים ליחס שמקבל כלב:

"כל כלב ביג' יומו"

ביטוי יפהפה בערבית שמתאים מאוד לרביב דרוקר (ושלוחיו איתי רום שחסם אותי ערב החג, ברוך קרא וגליקמן), עמוס שוקן (ושלוחו נתי טוקר), קלמן ליבסקינד (ושלוחו **אבישי גרינציג**) ועוד הרבה אנשי תשקורת 'נאורים' כביכול שמוזמן איבדו את הערך הבסיסי: להיות בני אדם".

הנתבע חזר על ציוץ זה באופן אובססיבי לא פחות מ-5 פעמים, בזה אחר זה.

51. בהתייחסו של הנתבע למשמעות אמרה זו בשפה הערבית הסביר הנתבע כי כל אדם רע בא על עונשו בסופו של דבר. בכך למעשה ייחס הנתבע לתובע תכונות אופי של אדם רע, באופן בלתי ענייני ושלא קשור לשיח לגיטימי בין עיתונאים.

52. תיאור קולגה בתיאור "כלבלב" והניסיון לייחס לו תכונות של חיית מחמד כאמור, הינם בלתי ראויים ויש לגנותם מכל מכל. אלה אינן נורמות התנהלות נורמטיביות ועולות כדי לעג ובוז תוך השפלת אדם, באופן המגבש עוולה לפי חוק איסור לשון הרע.

53. כך, למשל, בציוץ בטוויטר מיום 30.9.2020 חזר הנתבע על כינויו של התובע "כתבלב חצר" של מנדלבלויט :

"כדי לעשות סדר, למי שמבקש באמת קודם כל להבין את העובדות: יש לנו יועץ משפטי לממשלה שהוא שקרן סדרתי אבל יש לו חבורה של כתבלבי חצר כמו גרינצייג שמנסים למכור לנו תדמית של איש הגון, ישר ודובר אמת. אופס, זה כבר לא עובד. כולנו מבינים כבר: מנדלבלויט הוא שחקן פוליטי ואשף תשקורת".

54. מסתבר שלשיטת הנתבע, התובע הוא לא רק "כתבלב החצר" של מנדלבלויט אלא גם של הכתב קלמן ליבסקינד, משל היה חיית מחמד של עיתונאים בכירים, כתיאורו של הנתבע בציוץ בטוויטר מיום 17.10.2020 :

"וכמובן שכתבלב החצר של קלמן ירום הודו, אבישי גרינצייג, מיהר להתחנף אליו. איזו זוג חמד טהרנים ומשרתי מנדלבלויט. גרינצייג עוד כתב עליו מאמר לקקני בגלובס בלי לתת גילוי נאות שהוא חברו הטוב".

55. אין גבול ללשונו המשתלחת של הנתבע, לא כנגד התובע וגם לא כנגד גורמים בכירים במערכת אכיפת החוק ולקולגות רבות בעיתונות ובתקשורת.

56. הלשון המשתלחת איננה יודעת שובע, ולעיתים אף הגיעה למחוזות הביזאר. כך אירע לדוגמה כאשר הכפיש הנתבע את התובע בציוץ בטוויטר ב-6.10.20 באומרו כי:

"...גרינצייג הפך לשופר של עו"ד קובי סודרי....".

57. הנתבע אשר כואב את פיטוריו מעיתון "גלובס" בו מועסק התובע, מאשים את התובע בכך שהוא שירת את רצונותיה של המו"לית של עיתון גלובס, אותה המו"לית שפיטרה את הנתבע:

"אתה מביך, ילדון-בריון, איומי התביעה שלך ממש לא מרגשים. שוב, אתה שותף לעבירות פליליות, הדלפות תמורת החנפות - ואתה מוזמן לתבוע. אגב, כמות השקרים והעלילות שהפצת עליי בשירותה של אלונה-שבלונה בר און עולים על גדוניהם".

58. לכך יש להוסיף התבטאות נוספות של הנתבע ברשת הפייסבוק, גם שם קישר את הכפשותיו כלפי התובע למי שפיטרה אותו מעיתון גלובס, המו"לית, אלונה בראון:

"אבישי גרינצייג עוד כמה עובדות שלא ידעתם על גרינצייג השרלטן. א. הוא בן 33 בלבד, בלי שום הישג עיתונאי. ב. שהתחלתי לעבוד בקבוצת "גלובס" הוא עדיין לא נולד. ג. הוא בכלל לא מכיר את ההיסטוריה של גלובס ובוודאי לא את ההיסטוריה שלי אבל בדרכו המתנשאת הוא מחלק לי ציונים, בשירות אדוניו (במקרה הזה אלונה בר און). ד. ממליץ לו: שידאג לעתידו, במקום לאדוניו ויתחיל לעבוד קשה, במקום לשוטט כל היום ברשתות החברתיות".

59. יצר הנקמנות של הנתבע על רקע פיטוריו מאותו עיתון בו מועסק התובע, מעבירו על דעתו, והוא בוחר להמשיך ולהכפיש את התובע המועסק בגלובס, לאור העובדה כי הנתבע פוטר מגלובס. על כן, הגדיל הנתבע לעשות והאשים בפייסבוק את התובע ביום 2.6.2020 בכך שהוא "בולדוג", "חנפן" ו"לקקן" של המו"לית אלונה בראון והעורכת הראשית נעמה סיקולר:

"מהיום שמו השני של אבישי גרינצייג: הבולדוג של אלונה בר און ונעמה סיקולר. איכס, איזה חנפן ולקקן חסר כל חוט שדרה"

60. באותו יום שב וכינה בכינוי גנאי דומה את התובע בפייסבוק, תוך שהאשימו כי הוא משרתם של המו"לית של גלובס אלונה בראון והעורכת נעמה סיקולר:

"אבישי גרינצייג בוקר טוב, בולדוג. איך תשרת היום את גבירותך? להזכירך: גלובס אמור להיות עיתון כלכלי וזה היה המנדט שלו מהקמתו ולא עיתון שממלאים בו ימניים מחמד רק כדי להיראות מאוזנים. עיתון כלכלה שמעסיק כל כך הרבה כתבים שלא מבינים כלכלה (כמוך) ואפילו לא מתעניינים בכלכלה, שלא לדבר על אי יכולת לפתוח דוח כספי - זה אומר דרשני. תגיד, בולדוג, מתי כתבת בהרחבה על איזה פסק דין כלכלי או צרכני כ"כתב" משפט, חוץ מהרכילויות שאתה מקבל מהפרקליטות?".

61. נדמה שלנתבע יש חיבה יתרה לזני כלבים. פעם הוא מכנה את התובע כלבלב, פעם פודל והפעם בולדוג. מה שבטוח שהנתבע לא החלטי בסיווג הזן הכלבי אליו משתייך התובע, לשיטתו.

62. על רקע הקישור שביצע הנתבע בהתבטאויותיו כלפי הנתבע למו"לית אלונה בראון ולעורכת נעמה סיקולר, נקל להבין כי ביטויי המבזים והמעליבים כלפי התובע ניזונים מיצר נקמני ובשים לב לפיטוריו בשנת 2019 מעיתון גלובס, בו מועסק התובע ככתב משפטי. אלא שאף אם לנתבע משקעים על רקע פיטוריו מעיתון גלובס, בכך אין כדי הצדקה לניהולו של שיח אלים, מכפיש ובוטה המבזה את התובע.

63. אם לא די בכך הרי שפעם אחר פעם מכנה הנתבע את התובע "שקרן", באופן גורף. כך למשל, בציוץ מיום 6.9.2020 צייץ הנתבע כי התובע הוא שקרן "כרגיל", קרי באופן שוטף ותדיר לשיטתו, חסרת הבסיס:

"אתה משעשע וגם שקרן כרגיל. באותה עת לא קמה בכלל הדרישה שלה וממילא לא ידעתי עליה. אתה ידעת גם ידעת – ובכל זאת התעלמת ודרשת העלאה (עאלק בצחוק). כשלת באופן קשה ואתה מתקשה להודות בזה. אגב על מה הייתה הכתבה, חוכמולוג?"

64. הנתבע טוען כי התובע "שקרן כרגיל", כלומר לשיטתו באופן רגיל ושוטף התובע נוהג לשקר. האשמה גורפת זו זועקת בקיצוניותה ומעידה על טיבו של הנתבע ומידת ביסוס (או ליתר דיוק היעדר ביסוס) טענותיו.

65. הנתבע שולף את המונח שקרן לגבי התובע באופן אוטומטי ללא כל סיבה. כך כאשר ציין התובע בטוויטר כי הוא מנסה להבין מה הביקורת כלפיו מצד הנתבע, ללא כל סיבה השיב הנתבע לתובע ביום 6.10.2020 כי הוא שקרן:

"אבישי גרינצייג :

אני מנסה להבין מה הביקורת שלו. ואין לי מושג

מעולם לא קראתי את הטור שלו. אין לי מושג מה כתוב בו. התפקיד שלי בגלובס הוא לא להעלות טורים מהארכיון. מה הוא רוצה מחיי?

אלי ציפורי

שקרו. העלת בעבר שזה היה נוח לך. לך תתבכין לקלמן.

66. לשם הדגמת טענותיו ההזויות של הנתבע כי התובע משקר, נסקור את ההשתלשלות הבאה. באחד מדיווחיו ציין התובע לגבי סיקור ההליך הידוע כתיק 4000 בעניינו של ראש הממשלה בנימין נתניהו, **כי לא נתפסו על ידי המשטרה חוות דעת** משפטיות של משרד התקשורת ומשרד המשפטים אשר לטענת סנגורי רה"מ הן בגדר 'ראיות מזכות' את ראש הממשלה מהאישומים. כך ציין התובע בידיעה חדשותית שפרסם :

"בין היתר, ביקשו פרקליטי רה"מ מסמך מתיק 4,000, אשר לטענתם הוא בגדר 'ראיה מזכה שכלל לא נבחנה טרם הגשת כתב אישום'. המדובר בחוות דעת של משרד המשפטים ומשרד התקשורת שכלל לא נדרשו ע"י הפרקליטות, הקובעות שלא נפל כל פגם בהחלטות ראש הממשלה ושלא היה מקום לבטל החלטות שהתקבלו במשרד התקשורת בעניינה של קבוצת בזק טרם הסדר ניגוד העניינים. **חוות הדעת המזכות האלה כלל לא נתפסו ע"י המשטרה ולא נבחנו טרם הגשת כתב אישום**".

67. ביחס לידיעה חדשותית זו של התובע ותוך ציטוטה ובהתייחס לאמור בה, ציין הנתבע ברשת הטוויטר ביום 14.9.2020 כי התובע "**משקר שוב**" שכן לא יכול להיות שחומרים אלה לא נתפסו על ידי המשטרה היות שהפרקליטות עצמה הגדירה אותן כחומרי חקירה במסגרת מענה לבקשה לפי חוק חופש המידע שהגיש הנתבע. וזה הציף המלא של הנתבע בצמידות לדיווח החדשותי של התובע :

"**אבישי גרינצייג משקר** ושוב נתפס משרת את הפרקליטות: המסמכים המזכים בתכתובת בין משרד המבקר למשרד המשפטים הוגדרו ע"י הפרקליטות עצמה כחומרי חקירה (בבקשה שהגשתי על פי חופש המידע). אז איך הם לא נתפסו ע"י המשטרה? 'עיתונאי' לא טורח לקרוא מסמכים ומשרת את הפרקליטות וגרסותיה השקריות על אוטמט".

68. לטענת הנתבע, התובע הינו "עיתונאי" (במרכאות) אשר שיקר ונתפס משרת את הפרקליטות וכלל לא טורח לקרוא מסמכים. על מנת לשבר את האוזן עד היכן מגיעה מופרכות הדברים נציין כי מקור הקביעה כי "חוות הדעת המזכות" לא נתפסו על ידי המשטרה, איננה בפרקליטות אלא בסנגורי נתניהו שהעבירו את עמדתם בהודעת תפוצה באמצעות דובר ראש הממשלה מר עופר גולן. אין כל ספק כי הנתבע ידע זאת עת השמיץ את התובע, שהרי הוא עצמו קיבל את ההודעה המדוברת. אם לא די בכך, ביחס לאותם חומרים שהתובע פרסם כי לא נתפסו על ידי המשטרה, ואשר הנתבע התייחס אליהם

וטען כי התובע משקר שכן הפרקליטות סיווגה את אותם חומרים כחומרי חקירה, הודה הנתבע עצמו בפוסט שנכתב לפני כן באותו יום בפייסבוק, כי מדובר בחומרים שלא נתפסו על ידי המשטרה:

"חוות הדעת המזכות האלה כלל לא נתפסו ע"י המשטרה ולא נבחנו טרם הגשת כתב אישום".

69. אם הנתבע עצמו מסכים (בפוסט נפרד) כי מדובר בחומרים שלא נתפסו על ידי המשטרה ואם הנתבע בעצמו יודע כי מקור הטענה איננה בפרקליטות אלא בהודעת סגורי נתניהו, אז איך הוא מעז להאשים את התובע בדיווח שקר? לאחר פרסום הפוסט, ערך הנתבע את הפוסט והשמיט משפט זה מתוך פרסומו.

70. הלשון המשתלחת והטענות המופרכות אינן אירוע חריג. כך לדוגמה בפוסט בפייסבוק מיום 2.6.2020 כינה הנתבע את התובע "נושא כליו" של פרשן חדשות 12 עמית סגל, תוך שהוא טוען בכזב כי לתובע יש "מאפיינים גזעניים בוטים":

"א. אם אמרת זאת, כנראה שאתה יודע: אתה הרי אחד מנושאי כליו - מאותה הציונות הדתית. אגב, לך יש מאפיינים גזעניים בוטים. ב. תגיד: המצב בגלובס עד כדי כך קשה שאתה כל היום מתבטל ומשרת את אדוניך ברשתות החברתיות? אולי קצת תעשה עבודה עיתונאית על מנדלבליט? מה קרה, לא זרק לך איזה עצם לאחרונה?".

71. בפרסומו של הנתבע בפייסבוק ביום 14.8.2020 כינה את התובע את הנתבע "עלוב נפש" ו"עיתונאי רקוב" והאשימו לשווא בביצוע "עבירות אתיקה חמורות":

"גרינצייג גם לא התאפק וניסה לסגור איתי חשבונות בלי לציין את שמי ומבלי שטרם בכלל לבדוק את העובדות (ברור שהוא משרת את נעמה הלא נעימה סיקולר ואלונה שבלונה בר און) – איזה עלוב נפש! פחדת לציין את שמי גרינצייג? קדימה, עשה זאת. ממה וממי הפחד? גרינצייג, כאמור, הוא "עיתונאי" רקוב, אחד שיעשה הכל, ה-כ-ל, בשביל לרצות את הבוסים שלו..."

72. מעבר לביזוי ולהשפלה שבהם נוקט הנתבע כלפי התובע, הרי שמסריו של התובע נישאים על גלי הפלטפורמות החברתיות שהן כלי רב עוצמה המשפיע על דעתם ושיקול דעתם של אנשים. לכן, התבטאויותיו של הנתבע לא רקע שפוגעות בשמו הטוב ובמוניטין המקצועי של התובע, אלא סוחפות אחריו עוד מאות תגובות והשמצות כיד הדמיון. לאחרונה הגיע הדבר לשיא, כאשר משתמש ברשת הפייסבוק בשם מורדי ממך כתב לתובע בפייסבוק, על רקע התבטאויותיו של הנתבע כלפי התובע, תוך שאותו מורדי משתמש בלקסיקון של הנתבע המכנה את התובע "כלבלב":

"אתה כלב של כתב... היום נתפסת במערומיך. היום אלי ציפורי קובר אותך, וינון מגל וריקלין יקראו עליך קדיש... כלב של קרא ודוקר הזבלים".

73. לאחר שהתובע חשף בטוויטר את הודעת האיום על חייו שקיבל, בה אוזכרו דבריו של הנתבע כלפיו, ביום 7 באוקטובר 2020 הגיב הנתבע להודעה זו באופן מזלזל המעיד על קלות דעתו ואדישות להיכן מילים יכולות להתגלגל:

"איש, תנחו עם ההתקרבות, הזוג צמד-חמד גרינצייג וליבסקינד. אז הנה, לכל אלו שפספסו: כל השקרים של קלמן הטהרן, זה שקידם את האינטרסים הכלכליים שלו בתאגיד על חשבוניו, זה שמשרת את מנדלבלית ובנט וזה שרוצה לסתום פיות. בסך הכל עוד בולשביק גזען בתחפושת של נאור".

74. לא זאת אף זאת, לאחר שהתובע פרסם בטוויטר את האיום על חייו שקיבל בהשראת ביטוייו של הנתבע, האשים הנתבע את התובע ביום 6.10.2020 באטימות מזעזעת ובחוסר אמפטיה משועת ב"דמעות מזויפות":

"ומי מחבק את גרינצייג ותכף גם ינגב לו את הדמעות המזויפות? איתי רוס, כתבלב החצר של רביב דרוקר, גזען מאוד ידוע ושקרן עוד יותר גרוע".

75. מכלול נסיבות העניין מצביעות על כך שהנתבע מנהל קמפיין הכפשה אישי ובזוי כלפי התובע, מוציא שמו לרעה ברבים, מבזה ומשפיל אותו, והכל על מנת לפגוע במטה לחמו, על ידי הצגתו כעיתונאי "מטעם", "שופר" של היועץ המשפטי לממשלה והפרקליטות, "דובר הפרקליטות", תוך כינויו בשמות גנאי ועשותו מטרה לשנאה, לבוז וללעג.

76. וזאת יש לזכור, אחד הנכסים המרכזיים של עיתונאי הוא שמו הטוב, קרי המוניטין המקצועי שלו. כשזה מוכפש יום אחר יום באופן שיטתי ובזוי באופן בלתי נורמטיבי בו נוקט הנתבע, הרי שלמילים קשות ופוגעניות אלה גם עלולה להיות השלכה על עיסוקו של התובע ועל מטה לחמו. התובע הוא בעל ואב לילדים קטינים אותם הוא מפרנס ממשלח ידו זה. אף ראינו כי התבטאויותיו של הנתבע שימשו השראה שהתגלגלה לאיום על חייו של התובע, שכן מילותיו של התובע זורעות ומפיצות שנאה כלפי התובע.

77. לא למותר לציין כי הנתבע מעולם לא פנה אל התובע לבקש את תגובתו לפני ההכפשות הסדרתיות המבזות בהן השפיל את התובע ושמו ללעג ולשנאה בעיני אחרים.

ד. ביזויו והשפלתו של התובע באמצעות שיבוש שמו

78. דרך ביטוי נוספת באמצעותה מבזה ומשפיל הנתבע את התובע הוא שיבוש שמו בכוונה. כך, בשלל פרסומים, בטוויטר ובפייסבוק, הנתבע בכוונה מכנה את התובע "אביעד גרינצייג" ו-"אבישי גליקמן".

79. לדוגמה, נפנה לציוץ הבא בטוויטר תוך שהנתבע שיבש בכוונה את שמו של התובע והצמיד לו כינויים משפילים ומבזים כגון "בולשביק", "פריבילג", "חסר כישרון", "גזען מכוער" והכל באותו משפט. כמה הכפשות יכול להכיל משפט אחד?:

"שמתם של שכל 'כתבי' המשפט בשירות ובעבדות מנדלבלית לא גינו בצורה נחרצת וברורה את דבריו של הגזען המטונף אמיר השכל? מאביעד גרינצייג דרך אבישי גליקמן (שיבוש מכוון) וברוך קרא. הם שילוב קטלני של בולשביקים סותמי פיות, פריבילגים חסרי כישרון וגזענים מכוערים שעסוקים בנעים בגב האחד לשני".

80. כמו כן, הנתבע שיבש את שמו של התובע גם במסגרת ציוץ של הנתבע בטוויטר מיום 13.9.2020, על מנת לתארו כ"עבד נרצע":

"שי ניצן והנסחט שלו מנדלבלויט מכסתחים על רוני אלשיך לאחר איומיו על מח"ש ("אני מומחה בפירוק גורמים עוינים") לפי תצהירו של סגן ראש מח"ש משה סעדה. ומי מגן על ניצן ומנדלבלויט? אביעד גרינצייג ואבישי גליקמן (זו לא טעות), שני עבדיו הנרצעים של מנדלבלויט העברייני שניסה להשמיד ראיות".

81. התובע הוא אדם בוגר, איש מקצוע בעל מוניטין מבוסס העומד על רגליים משלו ואין כל צורך לכרוך אותו תוך שיבוש שמו ושרבובו בשמם של קולגות, והכל על מנת ללעוג לתובע ולפגוע בו ברבים באופן ילדותי ונמוך ביותר.

ה. הנתבע עושה שימוש חוזר בצילומיו של התובע במסגרת המסע לביזויו והשפלתו

82. כך, התובע צילם תמונת "סלפי" במסגרתה צילם את עצמו ואת עמיתו העיתונאי אביעד גליקמן. הנתבע שב ופרסם צילום זה של התובע במסגרת פרסומיו המשפילים והמבזים כלפי התובע, כחלק מנסיונו ללעוג לתובע, לשימו לבוז ולשימו למושא שנאה.

83. הנתבע פרסם את אותה תמונת סלפי שצילם התובע, תוך שימוש בתמונה לצורך עשיית התובע ועמיתו הכתב גליקמן ללעג ולקלס ותוך ביזויים, וציין לגבי תמונה זו כי התובע הוא "בולשביק", "פריבילג", "חסר כישרון" ו"גזען מכוער":

"שמתם של שכל 'כתבי' המשפט בשירות ובעבדות מנדלבלויט לא גינו בצורה נחרצת וברורה את דבריו של הגזען המטונף אמיר השכל? מאביעד גרינצייג דרך אבישי גליקמן (שיבוש מכוון) וברוך קרא. הם שילוב קטלני של בולשביקים סותמי פיות, פריבילגים חסרי כישרון וגזענים מכוערים שעסוקים בנעים בגב האחד לשני".

84. הנתבע שב ועשה שימוש בתמונת "סלפי" זו שצילם התובע במספר הזדמנויות, תוך שהוא משתמש בתמונה זו על מנת לתאר את התובע כמי שמתבטא בגזענות. בציוץ בטוויטר מיום 6.9.2020 העלה הנתבע תמונת סלפי זו בציינו תחת אותה תמונה כך:

"בשבוע שעבר: שולי מועלם 'מעזה' להצטרף לליכוד, אבישי גרינצייג מתנפל עליה בלגלוג עם ריח עז של גזענות. היום: בן גביר תובע את ערוץ 7, ערוץ הבית של בנט, על חיסולים פוליטיים. גרינצייג שותק ומתקשה לעקם אצבעותיו על המקלדת. מליבסקינד ועד גרינצייג: קליקת בנט די דומה לשמאל בחיסולי החשבונות".

85. כך הנתבע גם שב ועשה שימוש באותה תמונת "סלפי" במסגרת ציוץ בטוויטר מיום 13.9.2020, שצוטט בסעיף 81 לעיל, זאת על מנת לתארו כ"עבד נרצע".

86. גם בציוץ של הנתבע מיום 16.9.2020 עשה שימוש בתמונה סלפי זו שצילם התובע, תוך שכינה באותה הזדמנות את התובע "רשלן" ואף שייך אותו ל"תשקורת רקובה":

"יותר מ 200 עמודים מחזיק המסמך שהוגש השבוע ע"י פרקליטי נתניהו עם גילויים חדשים על גיוסם של אילן ישועה, שלמה פילבר, מסמכים חסרים, תיק 2000 ועוד. אבל בשביל אביעד גרינצייג ואבישי גליקמן - זה לא ממש צריך לעניין את זכות הציבור לדעת, זולת ידיעות רשלניות וחסרות. איזו תשקורת רקובה".

87. הנתבע אף עשה שימוש בצילום נוסף של התובע, תמונה שצולמה במהלך אירוע משפחתי של התובע. כך, למשל, בציוץ של הנתבע מיום 28.8.2020, פרסם הנתבע את אותה תמונה פרטית של התובע, והוסיף עליה תיאור של הנתבע כ"פריבילג" ו-"עברייני" ומי שמנהל "קשרים עברייניים" עם בכירי הפרקליטות:

"דינג דונג, דינג דונג! השמאלנים בלחץ - אבישי גרינצייג (סיקור אוהב מנדלבלוט) ואיתי רום (טנפני גזעני), משתוללים בעקבות האמת הכואבת עליהם. אמשיך לחשוף הקשרים העברייניים של "עיתונאי" השמאל הפריבילגים שחושבים שהשמש זורחת להם מהמקום הלא טבעי - עם הפרקליטות - הגוף המושחת ורקוב במדינה".

88. כך גם עשה הנתבע שימוש חוזר בתמונה זו של התובע במסגרת ציוץ מיום 29.8.2020, תוך שעשה בה שימוש לתיאורו של התובע כ"ימני מחמד" וכינויו "פודל":

"גרינצייג הפודל זכה השבת לחיבוקי מהחונטה לאחר ששירת שוב את מנדלבלוט. החונטה מחבקת את ימני המחמד שכמה להתקבל אליה. המחבקים: נתי-קקי טוקר ושוקי טאוסקי (שניים שהמילון האנושי לא יצליח למצוא להם תארים מתאימים - הם לא בני אדם), איתי רום, כתבלבו של דרוקר, בן כספית ואביעד גליקמן. הללויה!"

89. גם בציוץ מיום 13.9.2020 שב הנתבע ועשה שימוש בתמונה זו של התובע, תוך שהוסיף לצדה תיאור של התובע כ"עבד נרצע של מנדלבלוט", ו-"מסתיר פשע":

"מעלליו של אבישי גרינצייג, העבד הנרצע של מנדלבלוט ושי ניצן. א. מתעלם מהעתירה של כנרת בראשי על העבירות של אדונו מנדלבלוט ומסתיר פשע. ב. הואיל *לציוץ* על בקשת פרקליטי אלוביץ' רק אחרי שהערתי לו. ג. מנדלבלוט ניצן כיסתחו את אלשיך בפרשת רוני ריטמן. ד. גרינצייג מכסתח את מנדלבלוט העברייני".

90. מכאן נפנה לסקירת העילות המשפטיות המתגבשות על רקע הפירוט העובדתי שהובא לעיל.

ו. העילות המשפטיות

91. התנהלותו של הנתבע מגבשת אחריותו הן לפי חוק איסור לשון הרע, הן לפי חוק הגנת הפרטיות. נפנה תחילה לעילה הנוגעת ללשון הרע ולאחריה נדון בהפרת פרטיותו של התובע על ידי הנתבע.

ו.1. חוק איסור לשון הרע

92. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע קובע מהי "לשון הרע" כדלקמן:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם ;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו ;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו...".

93. פירטנו לעיל אודות ביטויי משולחי כל רסן של הנתבע, כגון "עבד נרצע", "פודל", "בולדוג", "כתבלב חזר", "חנפן", "גזען", "שקרן", "מכסתח", "אידיוט", "שרלטן" ועוד ועוד תיאורים ותכונות שייחס הנתבע לתובע, באופן המבזה, משפיל, ומעליב את הנתבע, באופן שיטתי ותוך הטחת האשמות קשות ובלתי הולמות. מדובר בעשרות פרסומים אובססיביים, חוזרים ונשנים.

94. ייחוס תכונות אופי אלה לתובע בידי הנתבע שימש אף השראה לאיומים על חייו של התובע, ואין זה מפתיע בעידן שבו פלטפורמות חברתיות כגון טוויטר משלהבות את ההמונים ומשפיעות על עיצוב דעת קהל.

95. הנתבע מבקש לפגוע בשמו הטוב של התובע ככתב משפטי, לקעקע את יושרתו המקצועית באמצעות תכונות אופי המבקשות לצייר את התובע כ"שופר" של גורמים בכירים בפרקליטות כדוגמת היועמ"ש לממשלה אביחי מנדלבליט, המשנה לפרקליט המדינה ליאת בן ארי ושל פוליטיקאים אחרים כדוגמת נפתלי בנט ואילת שקד ואף של עיתונאים כדוגמת קלמן ליבסקינד, ובכך לייחס לו היעדר עמוד שדרה מקצועי, באופן העלול לפגוע במשלח ידו ובמקור פרנסתו.

96. לא זאת אף זאת, בהתבטאויותיו אף לעג הנתבע והשפיל את התובע על רקע דתו ומוצאו, כמי שנמנה על הציונות הדתית. בהקשר זה כאמור טען הנתבע כי שיטותיו של התובע היא שיטה של "סרוגים פריבילגים" וכי עבודתו העיתונאית לוקה על רקע היותו "סרוג", תוך השפלתו וביזויו של התובע על רקע מוצאו ודתו. דברים אלה אף עולים כדי הפרת סעיף 41(4) לחוק איסור לשון הרע הקובע כי לשון הרע הוא גם ביזוי אדם בשל מוצאו ודתו.

97. הנתבע אף ביקש לייחס תכונות שליליות אלה לתובע לא רק בביטויים פוגעניים בכתב בפלטפורמות חברתיות פומביות רחבות היקף אלא גם באמצעות שיבוש שמו של התובע באופן מכוון. אף פרסום זה עולה כדי לשון הרע, בהתאם לאמור בסעיף 2(א) לחוק איסור לשון הרע, לפיו:

"פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר".

98. ביטויי החוזרים ונשנים הקיצוניים של הנתבע כלפי התובע, מזה פרק זמן ממושך, חורגים מהתנהלות נורמטיבית המבקשת לקיים שיח ביקורתי בין עיתונאים. אף ביקורת קשה ככל שתהיה לא אמורה לעשות שימוש בביטויים מבזים כגון "אידיוט", "בולשביק", "פודל", "בולדוג" וכו'.

99. גם לחופש הביטוי ולביקורת יש גבול שהתווה חוק איסור לשון הרע. חופש הביטוי הוא אינו חופש השיסוי, ההתפרעות והשחרת שמו של עמית למקצוע ללא הרף וללא גבול. מאפיינים קיצוניים אלה בפרסומיו של הנתבע, חזרה מתמשכת עליהם, וייחוס תכונות חמורות שאינן מתחייבות לצורך מתיחת ביקורת קיצונית, כולם מעידים כי מדובר בביטויים שנעשו במטרה ובכוונה תחילה, שלא בתום לב.
100. יתר על כן, בשלל פרסומים שב התובע והביע את תחנתו בפני הנתבע לנהל דיון ענייני ולא משמיץ, אך הנתבע סירב לפניה זו, המשיך בהשמצת הנתבע וגם בכך ניתן ללמוד כי הנתבע פעל שלא בתום לב.
101. יתר על כן, הנתבע אף הודה כי אותם חומרים שהתובע דיווח כי לא נתפסו על ידי המשטרה בתיק 4,000, אכן לא נתפסו על ידה, הגם שבתגובה ישירה לפרסומו זה של התובע ציין הנתבע כי התובע משקר. כלומר הנתבע ידע היטב שהתובע לא משקר ולפיכך גם קמה **חזקה** כי ניסיונו של הנתבע לתייג את התובע כ"שקרן" נעשה שלא בתום לב בהתאם להוראת סעיף 16(ב)(1) לחוק איסור לשון הרע.
102. במקרה דנן מדובר בביטויי דיבה קשים וקיצוניים, חוזרים ונשנים מפי הנתבע, שמשחרר חרצובות לשנו ללא כל מגבלה, תוך ביזויו והשפלתו ברבים של התובע, בדרכים משונות ומגוונות. התובע לא יכול לפרסם ברשתות החברתיות ללא שמיד הנתבע עוקב אחריו, מטריד אותו בתגובות קשות ומבזות כפי שתיארנו לעיל. תגובות אלה הפכו לאובססיה במסגרתה הנתבע עוקב אחר התובע במיוחד בטוויטר, ולכל ציוץ של התובע מגיב בדרך ילדותית הנוקטת בעלבונות והלבנת פניו של התובע ברבים, תוך פגיעה בשמו הטוב במיוחד במישור המקצועי-עיתונאי.

2.1. חוק הגנת הפרטיות

103. סעיף 4(2) לחוק הגנת הפרטיות קובע כי הפרת הפרטיות באה לידי ביטוי אף באמצעות:
 "פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו".
104. כאמור, הנתבע שב ופרסם את תצלומיו של התובע לצד כיתוב בו כלל פרסומים עולבים ומבזים, בנסיבות שבהן עלול הפרסום לבזות את התובע ולהשפילו.
105. סעיף 6(2) לחוק הגנת הפרטיות קובע כי הפרת הפרטיות באה לידי ביטוי גם באמצעות:
 "שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו, לשם ריווח".
106. זאת יש להבין, הנתבע כמו עיתונאים ופובליציסטים רבים אינם מחזיקים בחשבונות מדיה חברתית לשם שמיים, אלא כדי לבסס את המוניטין שלהם כעיתונאים, פובליציסטים ומעצבי דעת קהל, כחלק משימור רכיבים מקצועיים נדרשים לפרנסתם. אותו ריווח שזוכה לו הנתבע באמצעות פרסומיו במדיות החברתיות הוא באמצעות צבירת קהל עוקבים גדול יותר והגדלת הפופולריות שלו שהיא אחת הדרכים לזכות בהזדמנויות עיתונאיות ובהכנסות נחשקות. כך גם הנתבע, הנוקט אף יותר לפלטפורמות אלה נוכח פיטוריו בשנת 2019 מעיתון גלובס. ויצוין כי הנתבע מפרסם בטוויטר ובפייסבוק מגביות עבור פעילותו, כך שהאינטרס הכלכלי שבשימוש בתמונת האמורות אף יותר ברור.

107. ביטוייו ופרסומיו הקיצוניים והפרובוקטיביים של הנתבע כלפי התובע, תוך שילוב תמונותיו וצילומיו של התובע, נעשים על מנת למשוך לחשבונותיו של הנתבע במדיה חברתית כמה שיותר "עוקבים" – אנשים הצופים בפרסומיו ברשתות חברתיות אלה. זאת, שכן ככל שבעל חשבון ברשת חברתית צובר עוקבים רבים יותר, כך הוא זוכה להתעניינות רחבה יותר ומבסס את שמו כמעצב דעת קהל ומשפיען, אבן שואבת להמונים להם הוא משמש השראה שמתגלגלת כפי שהראנו לאיום על חייו של התובע. מיצובו של הנתבע בעמדה זו הוא שפותח לו חלון הזדמנויות והכנסות פוטנציאליות כעיתונאי ופובליציסט.

108. ויודגש כי הוספת צילומיו של התובע נועדה גם להגדיל את החשיפה של פרסומיו ועל מנת לגייס כספים שיתמכו בפעילותו, כפי המצוין בראש עמוד הפייסבוק של הנתבע.

ז. סעדים: פיצויים ללא הוכחת נזק וצו עשה למניעת הפצת הפרסומים הפוגעניים והחרמתם

109. בהתאם להוראת סעיף 7א(ב) לחוק איסור לשון הרע, בגין כל הפרה של החוק זכאי הנפגע לפיצוי בסך של 50,000 ₪ ובהתאם לסעיף 7א(ג) לחוק זה זכאי הנפגע לפיצוי בסך של כ-100,000 ₪ בגין כל הפרה אם ההפרה בוצעה בכוונה לפגוע.

110. לא יכול להיות ספק כי הישנותם של ביטויים שקריים, פוגעניים וארסיים, קיצוניים וחמורים אלה מטעמו של הנתבע, כמו גם חריגותם, מעידים על כך שהנתבע התכוון לפגוע בתובע, ובפרט במטה לחמו תוך רמיסת המוניטין המקצועי של התובע כעיתונאי, על מנת להציגו כמי שאינו בעל מצפן עיתונאי אלא "דובר מטעם" ומי שיש להידרש לדיווחיו בספקנות רבה.

111. חזרה על ייחוס תכונות שליליות אלה לתובע בפירוש מזיקה ופוגעת בעיסוקו, שכן מוניטין הוא נכס יקר ערך לכל בעל מקצוע ובפרט עיתונאי, שאם מצליחים להציגו כ"עבד נרצע" של גורם זה או אחר או אסקופה נדרסת, הרי שאמצעי תקשורת עלולים שלא להעריך את כישוריו המקצועיים. בעולם בו עיתונות היא ענף תחרותי, לביטויים משפילים ומבזים אלה השלכות כלכליות הרות גורל על התובע, שלא לדבר על האיומים על חייו בהשראת ביטוייו של הנתבע.

112. מנגנון דומה לפיצוי בלא הוכחת נזק וסכומים דומים נקבעו גם בסעיף 29א לחוק הגנת הפרטיות. סעיף 29א(ב)(1) קובע פיצוי בגין כל הפרה לפי חוק הגנת הפרטיות בסך של 50,000 ₪ ש"ח ובהתאם לסעיף 29א(ב)(2) אם הוכח כי הפגיעה נעשתה בכוונה לפגוע הרי שבית המשפט רשאי לפסוק בגין כל הפרה סך של כ-100,000 ₪ ש"ח.

113. כמפורט לעיל הנתבע הפר פעמים רבות, חוזרות ונשנות את חוק איסור לשון הרע וחוק הגנת הפרטיות. מטעמי אגרת משפט, יעמיד התובע את תביעתו על סך של 1 מיליון ש"ח, שעה שלאור כמות הפרסומים, נסיבות פרסומם, חומרת קיצוניותם והישנותם, סכום התביעה צריך היה להיות גבוה יותר.

114. ויודגש, סכום פיצוי זה הינו ראוי ועומד ביחס סביר להיקפו הנרחב של מסע ההכפשה אותו מנהל הנתבע כנגד התובע מזה תקופה ארוכה על בסיס יומיומי, תוך הטרדת התובע והפרת שגרת חייו, והכל תוך הלבנת פניו ברבים בפלטפורמות מגוונות ורחבות תפוצה, באופן שאף הוביל לקבלת איומים על חייו של התובע באותה הלשון והכינויים בהם עושה שימוש הנתבע על מנת לבזות את התובע.

115. זאת ועוד, מעבר למסע הכפשות מגמתי ורחב יריעה בדמות פוסטים, תגובות וציוצים של הנתבע במסגרתם ביזה והשפיל את התובע, באופן חוזר ונשנה תוך ניסיון לפגוע במטה לחמו, הרי שבנוסף לכל אלה פגע הנתבע בפרטיותו של התובע פעם אחר פעם באמצעות פרסום תמונותיו באופן שנועד לבזותו ולהשפילו. ודוק, פגיעה זו בפרטיותו של התובע הינה פגיעה נוספת ונבדלת מהכיתוב שנלווה לשימוש בתמונות האמורות ולכן אין מדובר בכפל פיצוי (השוו: ת"א (שלום ת"א) 25757-09-17 **פלונית נ' פלונית** (21.10.20), פסי' 200).

116. כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא מלפניו צו עשה המורה לנתבע למחוק את פרסומי הפוגעניים כלפי התובע לצמיתות, במסגרת סמכותו של בית המשפט להורות על צו איסור הפצה לפי סעיף 9(א) (1) לחוק איסור לשון הרע. ויובהר כי הותרת הפרסומים הפוגעניים בדפי המדיה החברתית של התובע דינן כדין המשך הפצת הביטויים הפוגעניים.

ח. סמכות מקומית וסמכות עניינית

117. לבית משפט זה סמכות מקומית לדון בתביעה בשים לב לכך שמדובר בתביעה בגין פרסום לשון הרע שעניינה בפרסומים שביצע הנתבע ברשת האינטרנט ובהתאם לאשר הוטעם בהקשר זה ברע"א 530/12 **יעקובוביץ נ' זיאס** (28.3.2012), כי מקום ביצוע העוולה בנסיבות כגון דא יכול להיחשב בכל מקום.

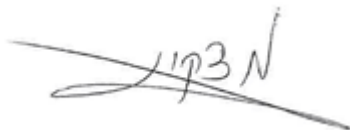
118. כמו כן, לבית משפט נכבד זה סמכות מקומית לדון בתביעה שבכותרת בשים לב לכתובת מגוריו של הנתבע, רמת גן.

119. לבית משפט נכבד זה סמכות עניינית לדון בתביעה שבכותרת בשים לב לשיעורו של הסעד הכספי לו עותר התובע בתביעה דנן.

ט. סיכום

120. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את התביעה ולפסוק לתובע פיצוי בסך של 1 מיליון ש"ח, ולהורות על הסרת הפרסומים המכפיישים ומניעת המשך הפצתם.

121. כמו כן, יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבע בהוצאות ובשכר טרחת ב"כ התובע כמו גם בהשבת אגרת המשפט ששולמה על ידי התובע.

עו"ד צביקה מצקין
בא כוח התובע

גבעתיים, היום, 8 בנובמבר 2020.